

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
UNSKO SANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U BIHAĆU
Broj, 01 0 K 000721 09 K
Bihać, 20.04.2010.godine

Pravosnažno 31.08.2010. godine.
Presudom Vrhovnog suda F BiH broj
01 0 K 000721 10 Kž od 31.08.2010.g.
žalbe KT-a i optuženog odbijene i
potvrđena prvostepena presuda.

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Bihaću u vijeću sastavljenom od sudija Kapić Reufa kao predsjednika vijeća, Hergić Ernese kao člana vijeća i sudija porotnika Prša Tomislava, Zjakić Himze i Došenović Vere, kao članova vijeća, sa zapisničarom Rahmanović Senidom, u krivičnom predmetu protiv optuženog Ris Slavka, zbog krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ, postupajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva USK Bihać broj Kt- 49/00 od 29.01.2001.godine, nakon glavnog i javnog pretresa održanog dana 20.04.2010.godine u prisutnosti kantonalne tužiteljice Cerić-Mrenica Ornele, optuženog Ris Slavka i njegovog branioca advokata Zec Draška iz Prijedora te oštećenih M. B. i M. H. donio te dana 21.04.2010.godine javno objavio

P R E S U D U

Optuženi RIS SLAVKO sin D. i majke D. rođene A., rođen 25.03.1954.godine u mjestu P. općina K., sa prebivalištem u P., ..., oženjen, otac jednog punoljetnog djeteta, po zanimanju tesar, zaposlen sa LD oko 400,00 KM, po nacionalnosti ..., državljanin ..., vojsku služio 1973.godine, slabog imovnog stanja, ranije ..., nalazi se na slobodi.

K r i v j e ,

Što je:

Za vrijeme rata dana 01.06.1992.godine kao pripadnik rezervnog sastava policije RS kod društvenog doma u selu P. općina K. gdje se nalazio kontrolni punkt policije RS nakon što su pripadnici vojske Republike Srpske nasilno doveli 12 civila mještana sela P. i to H. H., M. M., J. E., M. Č., M. F., M. A., M. S. sina H., M. S.1 sina H.1, J. S., J. H., H. E. i H. F. te ih predali pripadnicima rezervnog sastava policije RS koji su se u to vrijeme nalazili na pomenutom punktu skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava policije RS vezali im ruke na leđima kablovima i žicom i naredili da legnu na stomak s glavom prema zemlji tukao s kolčevima, motkama, staklenim flašama, kundacima pušaka i gazio po zarobljenicima kojom prilikom je najviše pretučen M. S.1 sin H.1 pitajući ga gdje su mu sinovi B. i H. nanijevši mu pri tome mnogobrojne povrede grudnog koša i glave uslijed kojih je M. S.1 sin H.1 umro iste noći što je suprotno odredbi člana 4. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za

vrijeme rata od 12. augusta 1941. godine i člana 3. stav 1. tačka a) i c) dopunskog Protokola Ženevske konvencije od 12. augusta 1949. godine o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba Protokol 1. odredba iz člana 75. stav 1. i 2. tačka a).

Dakle kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme rata vršio mučenja i nečovječna postupanja nanošenja velikih patnji i povreda tjelesnog integriteta prema civilnom stanovništvu,

Čime je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ pa se primjenom istih zakonskih propisa te primjenom odredbe iz člana 43. i 49. KZ SFRJ

O S U Ā U J E

NAKAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 3 (TRI) GODINE I 6 (ŠEST) MJESECI.

U smislu člana 50. stav 1. preuzetog KZ SFRJ u izrečenu kaznu zatvora optuženom se uračunava vrijeme provedeno u pritvoru počev od 22.06.2007. godine do 03.11.2008. godine.

U smislu člana 101. stav 2. ranijeg ZKP porodica M. S.1 te H. H., M. M., J. E., M. Ć., M. F., M. A., J. S., J. H. i H. E. sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju se na parnični postupak.

U smislu člana 91. stav 4. ranijeg ZKP optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka

O b r a z l o Ź e n j e

Kantonalno tužilaštvo USK Bihać pod brojem Kt- 49/00 dana 29.01.2001. godine podiglo je optužnicu protiv Ris Slavka i R. S. stavljajući im na teret izvršenje krivičnog djela ubistvo iz nacionalnih pobuda iz člana 171. stav 2. tačka 4. ranijeg KZ FBiH.

Nakon provedenog dokaznog postupka Kantonalno tužilaštvo je činjenično i pravno izmijenilo optužnicu stavljajući na teret optuženom Ris Slavku izvršenje krivičnog djela ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

R. S. je nedostupan te je u smislu člana 29. stav 1. ranijeg ZKP u odnosu na istog razdvojen krivični postupak te je odlučeno da se provede postupak u odnosu na optuženog Ris Slavka.

Oštećeni, te M. H. i M. B. kao sinovi M. S. postavili su imovinsko pravni zahtjev prema optuženom Ris Slavku s tim da isti do kraja krivičnog postupka nisu precizirali.

U svojoj odbrani datoj na glavnim pretresima optuženi je istakao da je on prije rata radio kao kondukter u firmi „S“ K. te kada su počela ratna dešavanja tj. 07.05.1992.godine dobio poziv te raspoređen u rezervni sastav policije i tom prilikom je raspoređen na punkt u svom mjestu P. isključivo radi kontrole saobraćaja civilnih vozila. Na tom vojnom rasporedu je ostao do jula 1993.godine a da je njegov pretpostavljeni starješina bio D. S. Vezano za kritični događaj koji se desio dana 01.06.1992.godine ističe da je bio na punktu i to od 15,00 do 23,00 h zajedno sa R. S.. U svojoj odbrani ističe da mu je poznato da je negdje između 20,30 i 21,00 h kad je već bila noć primijetio da iz sela P. dolazi kolona vozila prema punktu a ispred kolone je vidio voz. Po dolasku do punkta negdje 20-tak metara prije skrenuli su na jedan parking pored trgovine te je tad primijetio da je jedna osoba govorila vojnoj policiji da izvade sanžere i da ih tuku te da on nije vidio ko koga tuče nakon što je uslijedila komanda da prestanu tući da je on čuo komandu da osobe legnu a potom je ponovo vidio da osobe koje su legle da je vojna policija tukla. Ističe dalje u svojoj odbrani da nije vidio koliko je vojne policije i koliko je vojnika tuklo niti je mogao vidjeti koliko je osoba tom prilikom bilo tučeno. U svojoj odbrani ističe da je on obratio se vojsci sa pitanjem „šta radite to ljudi“ a da je uslijedio odgovor „šta te briga ti čuvaj asfalt meni policija i vojska ginu po P. makni se odavde ubiću te“. Navodi dalje u svojoj odbrani da je nakon tog razgovora nekih 15 – 20 minuta njemu došla smjena i to R. V. i D. M. te da je on krenuo kući te da je tek drugi dan ponovo došao u 15,00 h na punkt u smjenu gdje je našao R. O., B. Đ. i G. Đ., koji su mu saopštila da su vojska i ti ljudi otišli prema K. U svojoj odbrani dalje navodi da mu je poznato vezano za kritični događaj da se radilo o vojsci i vojnoj policiji 17-te ključke brigade koja je bila smještena u K. a da ne zna koje komandovao sa tom brigadom. U odbrani je istakao koga je vojska i vojna policija tukla te da li se radilo o civilima ili vojsci.

U toku dokaznog postupka saslušani su svjedoci R. D., A. Z., R. V., dok su na saglasan prijedlog stranaka pročitani nalaz i mišljenje vještaka Rakočević dr. Miroslava te iskazi svjedoka M. F., M. A., M. Č., R. Ž., R. D., H. E., J. S., R. Č., R. R., J. H., B. M., nalaz i mišljenje vještaka neuropsihijatra dr. Selimbegović Elvira, pročitani su zapisnik o uviđaju sačinjen od strane Općinskog suda u K., izvršen uvid u fotodokumentaciju i skicu lica mjesta te uvid u crtež lica mjesta i fotodokumentaciju nakon obavljene rekonstrukcije od strane predsjednika vijeća.

Nakon ovako provedenog dokaznog postupka a cijeni svaki dokaz ponaosob i u njihovoj međusobnoj povezanosti sa drugim dokazima i sa odbranom optuženog ovaj sud je utvrdio slijedeće činjenično stanje:

Nesporno je utvrđeno da je optuženi dana 01.06.1992.godine kao pripadnik rezervnog sastava policije RS nalazio se na kontrolnom punktu u selu P., nesporno je utvrđeno da je iz sela P. od strane vojske RS u selo P. kod kontrolnog punkta gdje se nalazio i optuženi prisilno dovedeno 12 civila bošnjaka. Nesporno je utvrđeno da je po dovođenju navedenih civila u večernjim satima navedenog dana optuženi koji se nalazio sa drugim pripadnicima rezervnog sastava policije RS od strane vojske RS 12 civila predato pripadnicima rezervnog sastava policije da isti navedene civile čuvaju tokom noći. Nesporno je utvrđeno da se nakon toga vojska povukla a da su sutradan ponovo preuzeli navedene civile i odvezli ih u pravcu K.

Optuženi u svojoj odbrani spori da je rezervni sastav policije preuzeo navedene civile te da ih isti čuvao te u svojoj odbrani spori da je on na bilo koji način prilazio civilima.

Iz iskaza svjedoka R. V. zaključeno je da je on došao kao ispomoć obezbjeđenja navedenom punktu i to na poziv R. S. te su oni obezbjeđivali punkt negdje na udaljenosti od oko 80 metara a da su na punktu bili Ris Slavko i R. S. koji punkt je bio udaljen od mjesta gdje su civili bili svega nekih 10 – 20 metara te da su tom prilikom oni kod sebe imali naoružanje tj. duge cijevi poluautomatske puške te da je i R. S. i Ris Slavko kod sebe imali naoružanje duge cijevi tj. automatske puške. Ističe da je sa njim na dodatnom obezbjeđenju bio R. S. te da je on sa S. bio udaljen nekih 80 metara od punkta u cilju pojačanja a radilo se o pojačanju punkta kako bi se čuvalo zarobljenike odnosno civile. Isti svjedok je potvrdio da je on sutradan ponovo došao do punkta gdje nije našao civile ali da mu je R. O. pričao da je neki čovjek tokom noći umro.

Optužnicom Kantonalnog tužilaštva u Bihaću koja je izmijenjena na glavnom pretresu optuženom se stavlja na teret da je sa drugim pripadnicima policije RS vezao ruke na leđima zarobljenim civilima kojima je naređeno da legnu na stomak sa glavom prema zemlji a potom da je sa drugim pripadnicima rezervnog sastava optuženi više sati tukao civile nanio im mnogobrojne povrede a da je usljed povreda iste noći M. S. umro.

Na osnovu iskaza svjedoka R. V. te na osnovu neposrednih zapažanja predsjednika vijeća prilikom obavljanja djelimične rekonstrukcije na licu mjesta događaja gdje su oštećeni pokazivali tačno mjesto gdje su dovedeni i gdje su ležali navedenog dana odnosno noći te gdje je optuženi tačno pokazao gdje se nalazio punkt a potom su utvrđeni i objekti koji su u to vrijeme se tu nalazili u vidu zadružnog doma, prodavnice, pošte i slično te ovaj sud upotpunosti prihvata iskaz svjedoka R. V. u pogledu udaljenosti mjesta gdje su se nalazili civili od mjesta gdje se nalazio punkt i svjedok potvrđuje da je ta udaljenost bila 10 -20 metara a neposrednim zapažanjem na licu mjesta pokazivanjem od strane optuženog i oštećenih utvrđeno je da je ta udaljenost iznosila 38 metara.

Na osnovu iskaza saslušanih svjedoka preživjelih kritični događaj M. F., M. A., M. Ć., H. E., J. S., J. H. i dr. Nesporno je utvrđeno da je kritičnog dana vojska RS u mjestu P. zarobila veći broj civila izdvojila muškarce i dječake te sprovođila ih iz mjesta P. u mjesto P. Prilikom zarobljavanja i prilikom sprovođenja veći broj civila je ubijen od strane vojske RS te je nesporno utvrđeno da je u večernjim satima od strane Vojske RS iz mjesta P. u mjesto P. dovedeno 12 civila bošnjačke nacionalnosti. Nesporno je utvrđeno da je tom prilikom optuženi skupa sa R. S. nalazio se na punktu. Nesporno je utvrđeno da je R. S. pozvao pojačanje obezbjeđenja punkta kao što su R. V. i R. S. te je nesporno utvrđeno da su pripadnici rezervnog sastava RS koji su se nalazili na punktu bili naoružani sa dugim cijevima te ovaj sud ne može prihvatiti odbranu optuženog da je on kod sebe imao pištolj i da nije imao dugo naoružanje i ovaj sud ne prihvata odbranu optuženog da je u konkretnom slučaju po dolasku kući kritične večeri nije kod sebe imao oružje duge cijevi te ne prihvata iskaz svjedoka R. D. da u konkretnom slučaju kritične večeri optuženi nije došao kući s puškom a da li je pušku imao na punktu da on to ne zna.

Iz iskaza svjedoka B. M. jasno je utvrđeno da je vojska dovela 10-tak ili više civila od prilike 15 metara od punkta na kojem punktu su bili Ris Slavko i R. S. te da je nakon odlaska vojske R. S. njemu kao pretpostavljenom u rezervnom sastavu policije rekao da im je vojska naredila da oni čuvaju i obezbjeđuju civile te da je tom prilikom šest pripadnika rezervnog sastava policije tj. R. S. i R. S., R. D., R. Č., on i R. O. čuvali navedene civile kritične večeri a da je njemu bilo poznato da je vojska bila vojska RS a da su civili bili muslimani iz sela P..

Na osnovu naprijed navedenog sud uzima za utvrđeno da su civili koji su dovedeni u mjesto P. kod društvenog doma neposredno do kontrolnog punkta predati isključivo na čuvanje pripadnicima rezervnog sastava policije RS među kojima je bio i optuženi Ris Slavko i to naoružan sa poluautomatskom puškom.

Sporno je da li je optuženi kao pripadnik rezervnog sastava policije zajedno sa drugim pripadnicima sastava rezervne policije nakon što su ti civili iz sela P. dovedeni u selo P. učestvovao fizičkom maltretiranju tuči civila na način da ih je sa drugim pripadnicima sastava rezervne policije tukao kočevima, motkama, flašama, kundakom puške, gazio po istima.

Svjedok M. A. u svom iskazu naveo je da je iz sela P. nasilno povedeno oko 40 civila, da je na putu do sela P. na različite načine ubijeno više civila, da ih je u selo P. dovedeno ukupno 12 te da im je naređeno da stanu pored jedne bandere, skinu se do pasa te da legnu na stomak a potom su isti vezani, sve se to dešavalo negdje oko 19,00 sati, vidljivost je bila dobra, te da je 5-6 pripadnika rezervnog sastava policije među njima je prepoznao i optuženog kojeg je od ranije dobro znao, znao je njegovog oca koji je bio kovač, znao je njega koji je bio kondukter, među prvima počeo udarati ih posebno njega govoreći „udrite hodžu da ga njegova N. ne prepozna“.

Svjedok J. H. između ostalog je naveo da su u selo P. dovedeni negdje u suton te da je on prepoznao R. S., R. O. i Ris Slavka koji su bili pripadnici rezervnog sastava policije u plavim uniformama te odmah po dovođenju da je optuženi odmah počeo psovati tursku majku a nakon što su im naredili da legnu na stomak i vezali im ruke počela je tuča od strane tih pripadnika u plavim uniformama flašama, koljem, nogama a najviše su tukli M. S. pitajući ga za njegove sinove B. i H.

Svjedok J. S. je naveo u svom iskazu da je vojska RS u selu P. izdvojila civile muškarce njih oko 35 povelu ih prema selu P. te kada su dovedeni u selo P. pred trgovinu da je vidio Ris Slavka, R. S., R. O. koji su bili u vojničkim sivim odjelima nešto kao kondukterska te su ih oni trebali čuvati. Naređeno im je da legnu potrbuške, da stave ruke na leđa te su ih vezali te je tada počelo maltretiranje te su ih tukli Ris Slavko, R. S., R. O. koljem i drugim predmetima i to po glavi i leđima. Svjedok ističe da je Ris Slavka poznavao od ranije iz razloga što je njegov otac radio kao mjesni kovač a optuženi je radio kao kondukter.

Svjedok M. Č. u svom iskazu navodi da je iz mjesta P. prema mjestu P. povedeno 25-30 civila od strane vojske te je sumrak istog dana dovedeno 12 civila koji su preživjeli dovođenje i to ispred centra doma gdje je prepoznao optuženog Ris Slavka te R. D. i R. S. koji su bili u uniformama rezervnog sastava policije. Optuženog je poznavao najmanje 20 godina koji je radio kao kondukter, a njegov otac D. je bio seoski kovač te odmah po dolasku da ga je optuženi Slavko udario jasenovim kolcem te mu je

naređeno da legne potrbuške te su im tad vezali ruke te je vidio da ga je Slavko udario i flašom u predjelu glave a potom da je tukao i ostale drvenim kocem i vojničkim čizmama.

Svjedok M. F. iskazuje u pogledu kritičnog događaja saglasno istovjetno kao ostali svjedoci u pogledu dovođenja civila iz mjesta P. prema P. te iskazuje da u konkretnom slučaju od ranije poznao optuženog Ris Slavka te da je čuo od drugih da je optuženi bio konduker međutim da mu je njegov lik ostao u sjećanju i siguran je da je kritične noći optuženi sa ostalima učestvovao u maltretiranju i tuči 12 civila.

Svjedoci R. Č., B. M., R. R., R. Ž., A. Z., R. V. u konkretnom slučaju potvrđuju navode optuženog da optuženi sa ostalim pripadnicima rezervnog sastava policije nije prilazio civilima i iste nije tukao međutim navedeni svjedoci u konkretnom slučaju ne potvrđuju navode optuženog da rezervni sastav policije kojem je pripadao i optuženi nije imao nikakvog kontakta sa civilima u smislu da su bili zaduženi za čuvanje navedenih civila. Naime, iz iskaza navedenih svjedoka vidljivo je da je po naredbi R. S. njemu i optuženom došla ispomoć u pogledu čuvanja navedenih civila jer im je vojska naredila da oni čuvaju tokom noći civile te iz iskaza navedenih svjedoka utvrđeno je da se vojska povukla te da tokom noći nije bilo vojske u mjestu P. gdje su navedeni civili prenoćili na način da su ležali na zemlji bili vezani žicom te glavom okrenuti prema zemlji.

Po mišljenju ovog suda iskazima svjedoka oštećenih van razumne sumnje riješeno je sporno pitanje tj. svjedoci oštećeni su saglasno potvrdili da su vidjeli optuženog kada ih je vojska RS dovela iz sela P. kod društvenog doma u selo P. gdje se nalazio punkt rezervnog sastava policije. Riješeno je pitanje u pogledu daljeg preuzimanja civila od strane rezervnog sastava policije te riješeno je pitanje da im je naređeno da legnu potrbuške te da su ih upravo pripadnici rezervnog sastava policije vezali ruke na leđa. Svjedoci koji su ranije poznavali optuženog tvrdeći da je isti prije ratnih dešavanja radio kao konduker i koji su poznavali oca optuženog koji je bio seoski kovač potvrdili su da je optuženi učestvovao u tuči i maltretiranju te da su pripadnici rezervnog sastava policije RS među kojima je bio i optuženi najviše tukli M. S. sina H. pitajući ga za njegove sinove H. i B.

Sud je u cijelosti prihvatio iskaze navedenih svjedoka jer su oni na jasan i dosljedan i nepristrasan način opisali činjenice koje su njima ostale u sjećanju vezano za dešavanje 01.06.1992.godine kada su iz P. dovedeni kod društvenog doma u selo P. Njihovi iskazi se nadopunjuju i čine jednu logičnu cjelinu a saglasni su i sa drugim dokazima kako objektivne tako i subjektivne prirode kojima je sud poklonio punu vjeru. Radi se o svjedocima koji su toga dana preživjeli tešku torturu, maltretiranje, psihičke traume u selu P. a potom od P. do P. gdje je 35-40 civila više njih ubijano na različite načine tako da je preživjelo 12 civila te M. Č. su ubijena toga dana dva brata, M. F. je ubijen brat, M. A. i J. H. ubijeni su očevi te po dovođenju u mjesto P. prema njima nastavlja se tortura i izivljavanje ali ovaj put od rezervnog sastava policije te su oštećeni u granicama svojih psihičkih i ljudskih mogućnosti prezentirali ona zapažanja koja su mogli prezentirati i mogli spoznati iz dva razloga. Prvi razlog koji je uticao na njihove spoznaje i na njihovo katastrofalno stanje psihičko i fizičko jeste maltretiranje tuča i ubijanje tokom sprovođenja od P. do P. Drugi razlog jeste njihov položaj u mjestu P. gdje su ležali na zemlji glavom okrenuti ka zemlji pored asfalta vezanih ruku žicom te takav položaj im nije ni omogućavao detaljno da mogu vidjeti

pojedine okolnosti i detalje međutim i pored svih naprijed opisanih činjenica u pogledu psihofizičkog stanja oštećenih razumljive su pojedine razlike u iskazima upravo zbog činjenice da su navedeni svjedoci oštećeni prije dovođenja u mjesto P. doživjeli veliku torturu psihičke i fizičke patnje koja se nastavlja u momentu dolaska u mjesto P.

Nesporno je utvrđeno da je M. S. kritične noći preminuo što potvrđuju saslušani svjedoci, potvrđuje nalaz vještaka Rakočević dr. Miroslava a također i zapisnik o uviđaju Općinskog suda K. broj Kri: 10/00 od 10.03.2000.godine.

Na osnovu naprijed izloženog sud zaključuje da je optuženi Ris Slavko skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava policije RS od vojske RS preuzeto na dalje čuvanje zarobljene civile bošnjačke nacionalnosti a potom da je skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava RS iste civile vezao i naredio im da legnu na zemlju okrenutim ka zemlji a potom da je skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava policije RS tukao zarobljene civile koji su ležali licem okrenuti ka zemlji zavezani i to sa drugim pripadnicima sastava rezervne policije tukao ih kočevima, flašama, kundacima , gazio po istima kojom prilikom je najviše pretučen M. S. te je M. S. usljed svih tih maltretiranja, tuča kako u selu P. tako u selu P. kritične večeri preminuo.

U konkretnom slučaju u subjektivnom smislu vezano za izvršenje krivičnog djela koje se optuženom stavlja na teret optuženi je znao da su zarobljenici koji su dovedeni od strane vojske RS civili, znao je da su pripadnici bošnjačke nacionalnosti, optuženi je u konkretnom slučaju bio pripadnik rezervnog sastava policije RS u vrijeme neposrednog ratnog sukoba, optuženi je bio u uniformi i imao je oružje (poluautomatsku pušku) te u konkretnom slučaju optuženi je postupajući na naprijed opisani način prema bespomoćnim civilima koji su zavezani licem okrenuti prema zemlji poredani faktički kao sardine jedan do drugog udarajući iste sa raznim predmetima, flašama , nogama i sl. Upravo postupao sa direktnim umišljajem u odnosu na utuženo krivično djelo tj.nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu na način da je za vrijeme rata vršio mučenja i nečovječna postupanja i nanošenja velikih patnji i povreda tjelesnog integriteta prema grupi civila od 12 ljudi bošnjačke nacionalnosti koji su sprovedeni do punkta u mjestu P. vezani potom natjerati da leže licem okrenuti prema zemlji jedan do drugog.

Na osnovu naprijed navedenog u radnjama optuženog tj.postupajući skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava policije RS na način da zarobljene civile vežu, naređuju im da legnu licem okrenutim prema zemlji udaraju ih raznim predmetima kolčevima, flašama, kundacima, vojničkim čizmama i sl.a postupajući s direktnim umišljajem optuženi je počinio krivično djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ.

Cijeneći u konkretnom slučaju da je optuženi navedeno krivično djelo počinio skupa sa drugim pripadnicima rezervnog sastava da isti u konkretnom slučaju nije imao komandnu odgovornost da isti u konkretnom slučaju nije izdao naredbu za takvo postupanje te cijeneći u konkretnom slučaju doprinos Ris Slobodana u samom izvršenju krivično pravnih radnji i ostalih pripadnika rezervnog sastava policije RS a cijeneći i druge okolnosti na strani optuženog da se uzorno i korektno ponašao tokom postupka, da se odazivao na svaki poziv suda, da je porodičan čovjek ovaj sud je

optuženom za navedeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od tri godine i šest mjeseci smatrajući da je navedena kazna adekvatna svim okolnostima kritičnog događaja te da je ista adekvatna učešću optuženog u navedenom krivičnom djelu skupa sa drugim pripadnicima te da su posljedice ovog krivičnog djela koje su katastrofalne i nemjerljive nastupile u mjestu P. prilikom spvođenja civila do punkta u mjestu P. a sama posljedica gdje je M. S. sin H. preminuo je nastavak tuče i maltretiranja kako kroz mjesto P. tako i kroz mjesto P. od strane vojske i drugih čak i civila pripadnika srpske nacionalnosti pa do postupanja optuženog i drugih pripadnika rezervnog sastava policije RS. Sa navedenom kaznom moći će se ostvariti u potpunosti kako svrha opšte tako i svrha posebne prevencije.

Cijeneći da oštećeni nisu mogli precizirati imovinsko pravni zahtjev a cijeneći da je posljedica u uzročnoj vezi i sa postupanjima drugih optuženih protiv kojih se vodi postupak kod Suda BiH za radnje u mjestu P. odlučeno je da se oštećeni sa imovinsko pravnim zahtjevom upute na parnicu.

Cijeneći imovno stanje optuženog sud je u smislu člana 91. stav 4. ranijeg ZKP istog oslobodio od troškova plaćanja krivičnog postupka.

Na osnovu svega naprijed izloženog valjalo je odlučiti kao u dispozitivu ove presude.

ZAPISNIČAR
Rahmanović Senida

PREDSJEDNIK VIJEĆA
Kapić Reuf

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Vrhovnom sudu FBiH Sarajevo u roku od 15 dana po prijemu iste. Žalba se podnosi putem ovog suda.